

helt nyt princip i miljølovgivningen, hvor det er sådan, at man hidtil – som fru Pernille Blach Hansen også har sagt – har haft princippet om, at forurenere betaler.

Det har vi fået stadfæstet i masser af internationale aftaler. Det er et grundlæggende princip i dansk miljøpolitik. Nu begynder miljøministeren at indføre et nyt princip, nemlig at forurenere skal have kompensation, hvis der kommer nye regler.

Betyder det også, at forbrændingsanlæg, som skal mindske udslippet af dioxin, skal have kompensation for det? Betyder det, at industrien, der skal nedbringe brugen af hormonforstyrrende stoffer, skal have kompensation for det? Betyder det, at forbrugere, som skal sortere affald, skal have kompensation for det? Det er da helt uoverskuelige konsekvenser, og derfor er det rimeligt at få at vide, hvad der er ministerens baggrund for at begynde indfasning af sådan et nyt princip.

Og lad nu være at læse op af et eller andet, vi godt kender. Svar på spørgsmålet: Hvad er begrundelsen hos miljøministeren og regeringen for, at man begynder at indføre et helt nyt princip, der hedder: Forurenere betales.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at sige til hr. Jørn Jespersen, at det ikke er nok, at man læser en tekst, og heller ikke nok at man kan forstå den, man skal også kunne huske den. Og det er problemet. Hr. Jørn Jespersen kan simpelt hen ikke huske i 2 minutter, så kipper det – det kan vi ikke huske.

Jeg har lige stået og læst op. Tænk, hvis hr. Jørn Jespersen havde hørt godt efter. Jeg er altså nødt til at sige det, for de ting, der bliver spurgt om, er ikke ting, der ligger i kommissoriet. Men man har allerede regnet ud, hvor man tror det vil ende, og det er nok meningen, at osv. Det skal man lade være med. Det bliver fordomme.

Man skal tage de ting, der er aftalt, og det står jo helt tydeligt: »... lade en arbejdsgruppe opstille kriterier for, hvornår fremtidig reguleringer, der medfører rådighedsindskrænkninger på arealanvendelsen på landbrugsejendomme, skal udløse økonomisk kompensation.«

Pkt. 1: Det ved man endnu ikke, om det skal.

Pkt. 2: Vi kender ikke kriterierne endnu.

Pkt. 3: Lad nu den gruppe få lov til at færdiggøre sit arbejde. Det er, som om man ikke kan give tid. Man synes, det bliver så spændende, at man ikke kan vente, indtil den arbejdsgruppe er færdig. Det kan man jo godt, men det er jo bare

ærgeligt, at vi så skal stå her og diskutere nogle ting, som vi endnu ikke ved noget om, fordi en arbejdsgruppe er i gang med at arbejde med dem.

Man kan godt være uenig i det. Det er så i orden. Men det er da ret tydeligt, hvad regeringen har ment. Og fordi jeg nævner, at det er to andre partier, der har æren af det, er det vel ikke det samme som, at regeringen ikke har en politik, som fru Pernille Blach Hansen siger. Jo, jeg deler bare opfattelsen. Det er der ikke noget forkert i.

Det er ikke en opfindelse, jeg alene skal tage æren for, da der er to andre partier, der har været med til det. Men jeg synes da, det er alle tiders, at vi nu får det stillet op. Det har vi haft problemer med. Enhver ved, hvor store problemer det har givet før.

Og så til spørgsmålet om, hvorvidt det pludselig skulle være noget helt nyt i dansk miljøpolitik. Jamen det er da ikke første gang, vi yder kompensation til landbruget for indskrænkninger i deres drift. Det er da ikke første gang. Jeg tror f.eks., at vi var med alle tre i forliget omkring Vandmiljøplan II. Et af midlerne til at opnå den ønskede kvælstofreduktion var da frivillige aftaler med kompensation.

Jeg har da også hørt fru Pernille Blach Hansen sige flere gange, at når der er alt det her kvælstof, så er det landbrugets eget ansvar. Men fru Pernille Blach Hansen gik da med til, at der skulle være kompensation for at bruge mindre. Så det er da ikke noget nyt.

Jørn Jespersen (SF):

Jo, men frivillige aftaler kan man mene om, hvad man vil alt efter, hvordan de er strikket sammen. Men der er jo under alle omstændigheder tale om, at man betaler for, at mennesker gør noget ekstra i forhold til, hvad lovgivningen kræver af dem. Der yder man en ekstra indsats og får tilskud til den.

Det, vi taler om her, og det, som det udvalg, ministeren har nedsat, skal beskæftige sig med, er kompensation for de generelle regler, som alle skal følge. Og det er da en helt afgørende forskel.

Det er f.eks., som det bliver læst op af kommissoriet, at der kommer nye regler for gødningsanvendelse af hensyn til vandmiljø og drikkevand. Hvis det bliver nødvendigt at stramme op på, hvor meget gylle der må køres ud, fordi den mængde gylle, der bliver kørt ud i dag, truer vores havmiljø og vores drikkevand, så er der nu lagt op til, at landmanden skal have